

Αγγαντος προσεχώσας τοῦ ΣΤ' ἔτους τῆς «Ἐστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσῃ λαμβάνοντας τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ Ζ' ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεύσασιν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸ τῆς 1' Ἰανουαρίου 1882, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Ἡ συνδρομὴ τῆς «Ἐστίας» ὀρίζεται ἐν τῷ μέλλοντι καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας εἰς φράγκα 12 ἑτησίως, ἢ δὲ τιμῇ ἐκάστου φύλλου ἀπὸ τῆς 1' Ἰανουαρίου εἰς λεπτὰ 225.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Αἱ ἐργασίαι πρὸς διόρθωσιν τῆς ὑπογείου σήραγγος μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὑπὸ τὸν πορθμὸν τοῦ Καλαί ἐξακολουθοῦσιν. Ἐν τῷ μέρει τῆς Ἀγγλίας ἡ διάτρησις τοῦ ἑδάφους γίνεται διὰ μηχανῆς αὐτομάτως κινουμένης, ἣν ἐπενόησεν ἐπιτηδὴς διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ὁ συνταγματάρχης Beaumont. Ἡ μηχανὴ αὕτη διατρυπᾷ τὸ ἑδάφος κατ' εὐθείαν διεύθυνσιν καὶ ἐπ' ὅσῃ ἐν θέλῃ τις διάστασιν ἀνευ τῆς χρήσεως πυρίτιδος· τοῦτο δὲ καθιστᾷ εὐκόλῃ τὴν λειτουργίαν ἐξαιρέτου συστήματος ἀερισμοῦ ἐν τῇ ὑπόγειῳ.

Ἐν τῷ γαλλικῷ ἑδάφει, ἐν Sangate, ἐρώχθησαν ὡσαύτως φράκται καὶ ὑπόνομος ὑπὸ τὴν θάλασσαν προχωροῦσα εἰς συνάντησιν τῆς ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους ὁρασομένης· οὗτοι δὲ αἱ δύο ὑπόνομοι θὰ συναντηθῶσιν ἡμέρας τινὰ ἐν σημείῳ μαθηματικῆς ὀρισιμότητος, ὡς συνητήθησαν αἱ δύο ὑπόνομοι ἐν τῇ σήραγγι τοῦ σιδηροδρόμου Saint Gothard.

Ἡ ὑπόνομος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὀρύσσεται διὰ μέσου ἑδάφους κρητιδώδους, ὑποτίθεται δὲ ὅτι κατ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ πορθμοῦ τὸ ἑδάφος ἔσται τὸ αὐτὸ, διχθὸν ἀπὸ τῆς μιάς εἰς τὴν ἄλλην ὄντων ἐν σχήματι σφάους πλοίου.

Ἐσχάτως ἀπερασιθῆ ὅπως ἡ διάτρησις ἐξ ἑκατέρου μέρους προχωρήσῃ εἰς μῆκος 800 μέτρων, ἤτοι 1,600 μέτρων ἐν ὅλῳ. Τὸ διάστημα τοῦτο εἰς τὸ δέκατον τοῦ ὅλου μῆκους τῆς σήραγγος, ὅπερ ἔσται 20 ἀγγλικῶν μιλίων, ἤτοι 32 χιλιόμετρον. Ἡ προκαταρκτικὴ αὕτη ἐργασία θέλει συντελεσθῆ ἐντός ὀλίγων μηνῶν, τότε δὲ, ἐὰν ἡ διόρθωσις ἐξακολουθήσῃ ἑκατέρωθεν, ὑπολόγεται ὅτι ἐντός πενταετίας «Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Γάλλοι ἐργάται θὰ συναντηθῶσιν ἐν τῷ μίῳ τῆς σήραγγος.

Ἐπολογιζομένου δὲ ὅτι θὰ χρειασθῆ μία ἔτι πενταετία, ὅπως δοθῇ τὸ ἀναγκαῖον πλάτος εἰς τὴν σήραγγα καὶ στερωθῇ ἐν αὐτῇ ὁ σιδηροδρόμος, ἐπίσκοπεν ὅτι τὸ νέον τοῦτο θαύμα θὰ εἴη συντελεσμένον μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ σήμερον. Οὕτω, μετὰ τὰς σήραγγας τοῦ Mont-Cenis καὶ Saint-Gothard, μετὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Σουέζ καὶ τὸν μέγαν σιδηροδρόμον τοῦ Εἰρηλικῷ, θὰ ἔγωμεν κατὰ τὸ 1891 τὴν ὑπομάχουσαν σήραγγα, πιθανούτατα δὲ καὶ τὸν ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ.

Μία εἰκὼν τοῦ Ρουβῆνς, ἡ παριστάσα τὰ «Θαύματα τοῦ ἀγίου Βενεδικτῶ», ἐποικίθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν Παρισίῳ εἰς δημοπρασίαν ἀντὶ 178,000 φράγκων. Τὸ γαλλικὸν ἐπὶ τῆς καλλιτεχνίας ὑπουργεῖον εἶγεν ἀναδιδάσει τὴν τιμὴν μέρῳ 170,000, μολὼν ὅμως ὅτι τὸ μουσεῖον τῶν Βρυξελλῶν δὲν ᾔθελεν ὑποσχεθῆσθαι ἐνώπιον οἰαοσάτου τιμῆς, παρητήθη τῆς παραιτοῦ ὑπόθεσις.

Ἐν Ρώμῃ ἠνεψύθη ἄρτι ἡ ἔκθεσις τῶν σχεδίων, ἅτινα ἀπεστάλησαν διὰ τὸν διαγωνισμόν πρὸς Ἱερῶσιν μνημείω εἰς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ. Εἰσὶ ταῦτα 311· ἡ δὲ κρίσις τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀνατεθείσα εἰς ἐπιτροπὴν εἰδημόνων ἀνδρῶν, θέλει ἀπαγγελθῆ βραδύταρον.

Ὁ ἐν Μονάχῳ Ἑλληὺ ζωγράφος κ. Ν. Γκιζῆς ἐτελείωσεν πρὸ μικροῦ εἰκὼνα, ἣτις ἐκτελεσθῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἑραίων τεχνῶν βαθεῖαν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν οὐ μόνον εἰς τοὺς καλλιτέχνους ἀλλ' ἐν γένει εἰς ὅλους. Παριστᾷ ἡ εἰκὼν αὕτη οικογένειαν δασονόμου τεθλιμμένην καὶ καθήμενην παρὰ τὴν τράπεζαν, παρ' ἣ ἡ θέσις τοῦ πατρὸς, πρὸ μικροῦ ἀποθανόντος, εἶνε κενή. Θραυματία εἶνε ἡ ἑκκρας τῆς λύπης ἐπὶ τῶν δικαίων προσώπων ἀπὸ τῆς χήρας μητρὸς μέχρι τῆς γραίας προσῶ, ἐπιτυχῆς δὲ λίαν ἡ ὄλη σκηνή.

Ἐν Λοδινῶν ὁ πρόεδρος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Τεχνῶν Λεόντων, διανεμάς τὰ βραβεῖα ταῖς ἀριστεύσασιν τῶν μαθητῶν, ἀπήγγειλε διδασκαλικῶτον λόγον περὶ καλλιτεχνίας καθόλου, προσθεῖς περὶ Ἑλλήνων τάδε· «Ὅσῳ ὑψηλότερον καὶ

ἀγνότερον τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα, τοσοῦτο ὑψηλότερα καὶ ἀγνότερα ἡ τέχνη. Ἡ ἀκμὴ τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς ἐπὶ Περικλέους ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνυπόκριτον θεοσεβίαν. Ἡν διέσωσαν ἡμῖν ὁ μελίρροτος Ἡρόδοτος καὶ ὁ τιτάν Αἰσχύλος. Ὅ,τι δὲ κατωρθώσεν ἐν τῇ γλυπτικῇ ἡ Ἑλλάς, τοῦτο κατωρθώσεν ἐν τῇ γραφικῇ ἡ Ἰταλία. Διακρίτεον ὅμως θρησκείαν καὶ θρησκείαν. Ὡς ἀπανταχοῦ τῶν ἐθνικῶν, ὑπῆρχε καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀγνότερα καὶ μᾶλλον φιλοσοφικὴ θρησκεία τῶν ὀλίγων καὶ ἡ ψηλαφητοτέρα καὶ ἤττον ἀγνή θρησκεία τῶν πολλῶν· ἡ πίστις δηλονότι εἰς ἐν ὃν υπέρτατον, παντοδύναμον, ἀναμάρτητον, πάντη τοῦ ἀνθρώπου διάφορον, καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν ἑαρὰν χορείαν θεαινῶν τε καὶ θεῶν, ἀγαπῶντων καὶ μισούντων, βλαδιουργούντων καὶ μεγαλαυχούντων, οὗς οἱ Ἕλληνας, καὶ δα-νεισθέντες ἐκ τῆς ἀπωτάτης Ἀνατολῆς, μετεποίησαν κατὰ τὴν φαυλὴν εἰκὼνα καὶ τὸ ὁμοίωμα. Ἡ μὲν πρώτη, ὅσον καὶ ἀν ὕψους τῆν ἑλληνικὴν ποίησιν, δυσκόλοισ ἐπέδρασαν ἀμέσως ἐπὶ τὰς εἰκαστικὰς. Ἀποπὼν φαίνεται μοι τὸ ἀνάητεν ὀρισμένον τινὰ ἠθικὸν σκοπὸν ἢ ὑψηλότερον θρησκευτικὸν χαρακτήρα καὶ ἐν τοῖς περικαλλεστάτοις καὶ ἀπαραμίλλοις ἀριστοτεχνίαισι τοῦ Φειδίου. Περὶ τῆς δημοτικῆς τῶν Ἑλλήνων θρησκείας, ὁρθότερον ἴσως τὸ λέγειν, ὅτι εἴσατε πολλὰ εἰς τὴν τέχνην, ἢ ὅτι ἡ τέχνη ἐπέδρασαν ἰσχυρῶς ἐπ' αὐτήν. Οἱ θεοί, ὡς ἐνοούτο ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἦσαν κυρίως ἐνασκατικῆς τοῦ σφριγγίντος αἰσθηματος τοῦ βίου καὶ τοῦ υπερφυσῆς ἔρωτος τοῦ καλοῦ, ὅπερ ἀπεδείχθη διακριτὸν γνώρισμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, οὗ ἤττον, ἢ οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας τῆς».

Ὁ διακεκριμένος γερμανὸς ἱστοριογράφος Φερδινάνδος Γρηγορόβιος, ὅστις ἐπ' ἐσχάτων μετ' ἰακίτερως ἀγάπης ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν, ἐξέδοκεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν Λειψία παρὰ τὸ Brockhaus νέαν συγγραφήν ἐπιγραφουμένην Ἀθηναίς, ἱστορία βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Ἐν ταύτῃ παριστάνει διὰ γλαυροῦ καλάμου τὸν βίον τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθηναίου φιλοσόφου Λεοντίου Ἀθηναΐδος, ἣτις μετονομασθεῖσα εἶτα Εὐδοκία ἐγένετο σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος IB' καὶ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τοῦ Βυζαντίου. Ἡ διήγησις εἶνε ἐλευστική, τὸ δὲ ὄνομα τῆς συγγραφῆς συντέτινεν εἰς τὴν ἐξάντηλσιν τῆς ἐκδόσεως ἐντός ὀλίγων μόνον ἡμερῶν. Νῦν παρασκευάζεται δευτέρα ἔκδοσις τοῦ ὅραίου τούτου βιβλίου, ὅπερ ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θὰ μεταφρασθῇ παρ' ἡμῖν.

Ἐν τῷ ἀγγλικῷ περιοδικῷ «Journal of Hellenic studies» (τόμ. 2, 1881) ἐδημοσιώθη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ βρετανικοῦ μουσεῖου Newton διατριβὴ παρὶ τῆς παρὰ τὸ Βαρθάκειον εὐρεθείσης Ἀθηναῖς, ἐν ἣ ἰσχυρίζεται ὁ ἐπιφανὴς Ἀγγλος ἀρχαιολόγος ὅτι ἡ Ἀθηναῖς αὕτη εἶνε ἔργον τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀντωνίων· πρὸς τοῦτους δὲ, ἐναντίον τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν γερμανῶν Michaelis καὶ Lange καὶ συμφωνίως πρὸς ὅσα ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καθβαδίας ἐν ἐκτάσει ἰσχυρίσθη, ὑποστηρίζει ὅτι ὁ κίον, ἐπὶ τοῦ ὀπιου στήριξις ἡ Ἀθηναῖς τὴν δεξιὰν χεῖρα, δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ, ταυτέστι ἐν τῇ χρυσελευφαντίνῃ Ἀθηναῖ τοῦ Παρθενῶνος, ἀλλ' εἶνε ἀτυχῆς προσθήκη τοῦ αντιγράφαντος τεχνίτου.

Ὁ φιλολογικὸς σύλλογος «Βύρων» ἐξέδοκε φωτογραφικὰ ἀντίτυπα τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ ἱδρυθέντος ἀγδριάντος τοῦ Βύρωνος, φωτογραφηθέντος ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ ἐν Πάτραις φωτογράφου κ. Σ. Καλυδοῦκα.

Ἐδημοσιεύθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὸ προαγγελθὲν «Ἑσασαλικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1882».

BIBLIA

2488. Ἐστία. Ἐκδότοια κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5'. Τόμος IB', 20 Δεκεμβρίου 1881. Ἀριθ. 312 (260). Λεπτὰ 20. Ἀθηναίς, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἡ μήτηρ τοῦ Βασιλικτῶνος. — Ἡ δεσποινὴς Λαζουμίερ. (Μυστοπορία Ἰουλίου Σανδῶ. Μετάφρ. Ἀρσινόης Γ. Παπαδαποῦλου). — Ὁ ἡγούμενος τοῦ Βαδαχῆς. — Ἰχθύων φυλεαί. — Ὁ πολιτισμὸς τῶν μυρμηκῶν. — Δάγειον πνεῦμα. — Ἀλθίθειαι. — Σημειώσεις. — Οἰκτικὴ οἰκονομία. (Ἡ βασιλόπηττα τοῦ νέου ἔτους). 2489. Ἐγχειρίδιον χειρουργικῆς ἐν πολέμῳ Oscar Heyfelder, ἀρχιάτρου τοῦ βωσσοικῷ στρατοῦ. Ἐκ τῆς γαλ-

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας», θέλουσα νὰ παράσχη εἰς τοὺς συνδρομητάς αὐτῆς τεκμήριον τῶν εὐγνωμόνων αὐτῆς αἰσθημάτων διὰ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὰς θερμὰς συμπαθείας, τὰς ὁποίας πάντοτε καὶ ἐνδεικτικῶς ἐξεδήλωσαν πρὸς αὐτὴν, εὐγενῶς ἐνθαρρύνοντες τὰς προσπάθειάς αὐτῆς πρὸς τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν, ὃν ἔταξεν ἑαυτῇ, ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ χάριν αὐτῶν Λαχεῖον, οὗ ἂν ἓνα κλῆρον θέλει λάβει ὁ ἕκαστος συνδρομητής.

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο θέλει περιλαμβάνει τόσους ἀριθμοὺς, ὅσοι ἔσονται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἑστίας» μέχρι τῆς 25 Μαρτίου, ὃ δ' αὖξων ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς ἐκάστου διὰ τὸ ἔτος 1882 θέλει εἶναι συγχρόνως καὶ ἀριθμὸς τοῦ Λαχείου.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων οἱ κληρωθησόμενοι 10 θέλουσι διανεμηθῆ τὰ κέρδη τοῦ Λαχείου.

Τὰ κέρδη ταῦτα θὰ ἀποτελῶνται ἐξ ἐκλεκτῶν συγγραμμάτων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς φιλολογίας, καὶ δὴ

Ὁ 1^{ος} κληρωθησόμενος ἀριθμὸς θέλει κερδήσει συλλογὴν τῶν ἐπομένων βιβλίων:

Α. Ρ. Παχιαῆ Ἐπανατὰ τὰ φιλολογικὰ εἰς τόμους 9	Δρ.	60
Χάρτης τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας ὑπὸ Μιχ. Χρυσοχέου, δεδεμένος ἄριστα	»	48
Ἄχλ. Παράσχου Ποιήματα εἰς τόμους 3	»	15
Σπ. Τρικοῦπη Ἱστορία Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τόμους 4	»	15
Ν. Δραγούμη Ἱστορικαὶ Ἀναμνήσεις (Ἐκδοσ. 6' εἰς τόμους 2)	»	13
	Δραχμαὶ	151

Οἱ ἐπόμενοι 2 ἂν ἓνα μίαν σειρὰν «Ἑστίας» ἐκ δώδεκα τόμων δεδεμένων, ἀξίας ἐκάστην δραχμῶν 107, ἐν ὄλῳ Δρ. 214

Οἱ μετ' αὐτοῦ 3 (τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος) ἂν ἓνα μίαν σειρὰν «Ἑστίας» ἐκ δώδεκα τόμων ἀδέτων, ἂν ἓνα δραχ. 67 ἐκάστην ἤτοι αἱ τρεῖς ὁμοῦ. . . Δρ. 201

Οἱ ἐπόμενοι 4 (ἑβδομος, ὄγδοος, ἕνατος, δέκατος) ἂν ἓνα μίαν συλλογὴν τῶν ἐπομένων βιβλίων:

Μενδελτσῆνος Βαρθέλλη Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τόμους 2	Δρ.	11
Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου Ποιήματα εἰς τόμους 3	»	9
Ν. Γεωργιάδου «Θεσσαλία», ἤτοι λεπτομερὴς περιγραφή τῶν νέων ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν	»	6
Γεωργίου Δροσίνῃ «Σταλακίταια», ποιητικὴ συλλογὴ	»	2
	Δραχμαὶ	28

ἤτοι αἱ 4 συλλογαὶ ὁμοῦ δραχ. 112.

ΟΛΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΩΝ 10 ΚΛΗΡΩΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 678.

Ἡ ἐκκύβευσις τοῦ Λαχείου γενήσεται δημοσίᾳ τὴν πρώτην κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου, ὥρα 3 μ. μ. ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἑστίας» ἐνώπιον τῆς Διευθύνσεως, πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν καὶ παντὸς ἄλλου συνδρομητοῦ, ἐπιθυμοῦντος νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν κλήρωσιν.